

Kossuth Lajos

Kossuth Lajos születésének időpontjáról a szaktudományban is vita folyt. Kosáry Domokos azt írta, hogy Kossuth 1802-ben született Monokon, ám a tályai anyakönyv, mely a születési bejegyzést tartalmazta, 1810-ben elégett.

Családja

1841. január 9-én feleségül vette a dunántúli ősrégi nemesi római katolikus meszlényi Meszlényi család lányát Házastárs: Meszlényi Terézia Gyermek:Kossuth Ferenc

Kossuthfalváról (ma: Kossuth nevű városrésze Turócszentmártonnak) származó, birtoktalan, evangélikus köznemesi család sarja. Családjának első okleveles említése 1263-ból való. Édesapja, Kossuth László 1763-ban született Turóc vármegyében

Tanulmányai

A család 1803-ban Monokról Olaszliszkára, majd 1808-ban Sátoraljaújhelyre költözött.

Kossuth Lajos az elemi iskolát Sátoraljaújhelyen a piaristáknál végezte. Tanulmányait az Eperjesi evangélikus kollégiumban folytatta 1816 és 1819 között, ahol a német nyelvet sajátította el.

Emigrációja

Vidin volt az emigráció első állomása. Onnan írta Kossuth azt a levelet, melyben Magyarország katasztrófájáért Görgeyt tette felelőssé. I. Abdul-Medzsid oszmán szultán az osztrák és orosz követeket visszautasítva vendégszeretetében részesítette a menekülteket. Onnan Sumenbe ment Kossuth, ahol viszontláthatta nejét, aki Szerbián át menekült Ilija Garašanin segítségével. Gyermekének csak 1850-ben engedte meg az osztrák kormány, angol közbenjárásra, hogy atyjukhoz távozzanak. Ezalatt a porta, tekintettel Ausztriára és Oroszországra, Kis-Ázsia belsejébe internálta Kossuthot és kísérőit, mint egykor Thökölyt. Kütahyában laktak és Kossuth a törökök részéről kiváló tiszteletnek volt tárgya. Onnan 1851 szeptemberében egy amerikai gőzös szállította el.

Halála és temetése

Kossuth maga annyira hű volt a reformok tradíciójához, hogy még betegségében is arra intette a Függetlenségi Pártot, hogy támogassa az egyházpolitikai kérdésben a kormányt. Élete utolsó évéig megtartotta szavának varázsát, társalgásának élénkségét, lelki frissességét.

1894 márciusában hosszabb betegeskedés után Kossuthot ledöntötte a lábáról az influenza, végleg ágynak esett. Utolsó betegségének minden mozzanatát mély részvéttel kísérte az ország. 1894. március 20-án, este tizenegy óra előtt öt perccel meghalt.